Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfinţilor apostoli Petru şi Pavel

Sunt Împăratul slavei şi intru cuvânt în cartea Mea cea de azi. Deschideţi, voi, cei din porţi, deschideţi ca să intre Împăratul slavei la masă de cuvânt cu voi! Vă am aşezaţi de planul Meu ceresc înaintea Mea ca să-Mi ascultaţi glasul cuvântului Meu şi să-l aşezaţi în cartea sa. Eu sunt Domnul Cel tare şi puternic, Domnul Cel tare în război. Amin.

Eu sunt, fiilor veghetori, şi scriu acum în cartea Mea cu voi, scriu şi Eu cele ce se petrec acum pe pământul român ca să fie ele scrise în cartea Mea spre binecuvântarea celor ce slujesc adevărului şi spre certarea celor ce slujesc minciunii ca să fie ei ruşinaţi de înseşi faptele lor.

În zilele acestea s-au ridicat iarăşi cei răzvrătiţi în neamul român şi au semănat iarăşi mulţi dintre ei ocară şi apoi alungarea iarăşi de la cârma acestui neam a celui binecuvântat de Dumnezeu ca să dea faţă curată patriei române înaintea popoarelor şi să şteargă de pe faţa ei ocara cea lucrată de fiii cei răzvrătiţi, care n-au avut şi n-au în ei iubirea adevărului, căci sunt trufaşi sub vina faptelor lor, faptele fărădelegii, dar iată, efa a ieşit deasupra, şi în ea se află fărădelegile lor, iar cu ea un sul de hârtie lung şi lat, în care s-a scris răsplata fărădelegilor lor, căci orice fur va fi nimicit, şi oricine a jurat şi jură strâmb va fi zdrobit, precum este scris, şi va intra acest sul de hârtie în casa furului şi a celui ce jură strâmb în numele adevărului şi va sta acolo în casă până va nimici pe rând zidirea ei, aşa cum este scris în Scripturi despre efa fărădelegii şi despre lucrarea ei.

S-au ivit iarăşi faptele celor trufaşi care au voit să răstoarne la pământ pe cei curaţi cu mâinile şi cu inima, aşezaţi la cârma neamului român, pe fiii care s-au dăruit cu viaţa lor slujirii adevărului, iubirii frăţeşti, ca nişte apostoli care slujesc pe fraţii lor cu dreptate şi cu adevăr, căci Eu, Domnul, i-am ridicat şi i-am aşezat la cârmă ca să lucreze drept şi sfânt, şi să se pedepsească cei fărădelege prin legea dreptăţii a toate, şi să fie binecuvântare pentru adevărul a toate.

Eu, Domnul, am în mâna Mea soarta neamului român, căci stau de mai bine de cincizeci de ani cu cuvântul gurii Mele coborând şi grăind pe vatra acestui neam, şi am avut şi am vase alese, care-Mi scriu cuvântul în cartea Mea cea de azi, cuvântul lui Dumnezeu peste pământ, căci a venit această vreme ca să se audă glasul lui Dumnezeu chiar şi de cei din morminte, precum este scris în cartea Mea cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, şi vine cu paşi repezi învierea celor ce Mă aşteaptă să vin cu ea pentru ei, şi vine biruinţa Mielului lui Dumnezeu şi a celor ce-L iubesc crezând în El şi urmând adevărul, şi trâmbiţele sună pentru venirea Lui. Amin.

Grăiesc acum celui aşezat de Mine, Domnul, la cârma neamului român ca să cureţe de pe el duhul minciunii şi pe slujitorii acestui duh viclean, duh care a acoperit toată faţa pământului, căci voiesc să fac din fiii cei credincioşi ai neamului român popor al Împăratului slavei, Domnul Iisus Hristos, Care Se face cuvântul lui Dumnezeu pe vatra acestui neam în zilele acestea, căci a venit această vreme.

Apleacă-te cu credinţă înaintea cuvântului Meu, căci stau în sfat cu tine, fiindcă tu iubeşti duhul adevărului şi stai drept şi veghetor asupra duhului minciunii, duhul cel rău, care scurmă peste tot ca să intre peste tot şi să robească oameni sub stăpânirea lui. Te-am aşezat de veghe la cârma neamului român ca să-l ocroteşti pe el de duhul cel rău al omului viclean, şi iată, acest duh al urii de Dumnezeu şi de fraţi s-a născut şi se naşte mereu din duhul trufiei încă de la începutul lui Dumnezeu cu omul, şi a fost el înfierat de Dumnezeu în istoria veacurilor, şi am ridicat în toate vremile fii înţelepţi şi veghetori ca să înfierez prin ei şi să se pedepsească cu judecată scrisă acest duh potrivnic lui Dumnezeu şi adevărului Său între pământ şi cer.

Mă aplec înaintea ta ca un Dumnezeu şi îţi mulţumesc pentru iubirea ta cea multă şi mare pentru neamul Meu cel de azi, peste care Eu te-am aşezat cârmaci cu veghe, neam ales de Tatăl

Meu Savaot pentru slava Mea cea de la sfârşit de timp, neamul român, pe care Eu, Domnul, îl pregătesc tainic ca să fac din mijlocul lui lumină mare peste neamurile pământului, care vor vedea slava Mea strălucind pe vatra neamului român, neam duşmănit de mulţi prin vreme, dar care şi-a ridicat mereu crucea pe umeri şi a biruit cu ea pe păgâni.

Iată ce-ţi cer: cercetează-Mă ca să ştii bine cum am lucrat Eu, şi tot aşa şi tu să lucrezi, căci oamenii lucrează ca oamenii şi nu ca Dumnezeu. Grăieşte-i dulce acestui neam şi mângâie durerea lui şi spulberă nedumerirea lui şi învaţă-l cum să privească el adevărul a toate. Spune-le fiilor români toate aşa cum sunt, şi spune-le că aşa a fost acest neam, sub cruce a stat şi aşa a mers, din pricina celor care de la mijloc l-au trădat prin vreme şi l-au vândut la cei duşmani lui. Să-i înveţi pe fiii români ce este trădarea şi să le spui lor să nu înveţe de la nimeni pe cele rele, că iată, s-au ridicat în numele lor oameni sus la cârmă pentru ei şi sunt aceia vânzători de fraţi şi de suflete, căci pentru bani îşi vând aceştia făgăduinţa pusă pentru slujire curată acolo unde s-au ales ei să stea, şi unde s-au îmbolnăvit prea greu de setea de putere peste acest neam, pe care îl stăpâneşte Dumnezeu sub binecuvântarea Sa, şi pe care tu îl iubeşti cu mare iubire.

Fie-ţi milă de Iuda ori de câte ori el se arată cu faptele lui, căci şi Mie Mi-a fost de cel din vremea Mea şi l-am aşteptat să se pocăiască de fărădelegea lui. E de ajunsă plata fărădelegii, iar noi să privim cu milă căderea lor sub faptele lor de trădare şi de fuga de sub vină, după ce şi-au scris vină ruşinoasă pentru faptele lor, căci când iubirea se schimbă în ură ea se dovedeşte a nu fi fost ea, ci numai minciuna feţei ei. Armele tale să fie dreptatea şi adevărul, cu care şi Eu, Domnul, am biruit moartea şi am adus viaţă celor ce Mă urmează pe pământ.

Mergi acum înaintea poporului român şi povăţuieşte-l să privească atent şi să se aleagă atent de partea lui Dumnezeu şi a celor ce Îl iubesc pe El pentru ei în numele Meu. Spune-i neamului român să nu se lase amăgit de cei ce lucrează fărădelegea, care se vede bine când ea iese deasupra, căci aşa este lucrarea ei, căci cei ce lucrează fărădelegea sunt cei ce spun apoi că sunt slujitori ai binelui ca să-i creadă cei mulţi şi să li se supună lor şi fărădelegilor lor ascunse sub cuvântul dreptăţii şi al facerii de bine, cuvânt pe care ei nu şi-l pot ţine, căci sunt vânzători de fraţi pentru slava lor de la cei mulţi.

Pe nimeni să nu învinuieşti, ci numai păcatul minciunii să-l înfierezi, căci trebuie să ne fie milă de cei ce cad atât de greu prin păcat, căci omul este slab de tot când uită de Dumnezeu şi de dreptatea Lui pentru orice faptă pe care el o săvârşeşte.

Îţi voi şterge iarăşi faţa împroşcată de cei ce te urăsc din pricina ascunderilor lor pentru faptele lor ruşinoase şi lacome între fiii oamenilor, căci slava şi cinstea de la oameni nu se câştigă cu nedreptate şi cu duhul trufiei inimii, ci se câştigă cu iubire de semeni, cu lepădare de sine pentru fraţi şi cu mare duh de umilinţă în folosul celorlalţi, iar cei ce altfel caută slava lor, aceia cad şi se prăbuşesc, şi pot învăţa din aceasta dacă vor să înveţe din greşalele lor, ei şi cei asemenea cu ei.

Îţi şterg iarăşi faţa. Ridică spre putere sfântă lângă tine pe fiii cei curaţi cu iubirea şi cu inima şi cu mâinile şi dă-le lor nădejde, aşezându-i pe scaunul dreptăţii înaintea neamului român şi în numele lui peste el. Îi pecetluiesc şi pe ei cu puterea Mea cerească, cu pecetea viului Dumnezeu, şi aş voi să-i îndrum pe ei ca un Dumnezeu, căci fiii cei buni trebuie călăuziţi, că altfel omul poate să se abată sau să nu poată şti primejdia când ea vine ca să se ridice ei spre veghe şi spre biruinţă cu Domnul, căci de la Mine şi nu de la om vine biruinţa cea bună.

Întăreşte-te cu trupul şi cu duhul şi cu sufletul acum, căci lupta este obositoare, dar Eu, Domnul, stau lângă tine şi-ţi sunt de sprijin ceresc Eu şi sfinţii Mei, Eu şi voievozii cei drepţi ai acestui neam, şi care îşi au locul în cerul sfinţilor români şi au lucrare mare şi văd ei slava Mea, văd pe Împăratul slavei cu masă de nuntă şi de cuvânt de nuntă pe vatra acestui neam, în care ei îşi odihnesc aşteptarea şi apoi învierea, căci vin cu învierea, vine Domnul, precum este scris că vine, şi va da fiecăruia după cum este fapta sa.

Nu uita că poporul Meu cel micuţ, în mijlocul căruia Îmi las auzit glasul ca să fie scris cuvântul gurii Mele, pe el îl am la rugăciune vie pentru tine şi pentru neamul român, iar lovitura de la cei trufaşi se va vindeca, şi le voi da celor ce plâng, le voi da lor bucuria, căci îl ţin în post şi în rugă cu strigare pe poporul cuvântului Meu, ca să împlinesc Eu ruga lui spre Mine, că aşa este împlinirea, trebuie cerută ea, ca să vină de la Dumnezeu fapta ei apoi. Poporul cuvântului Meu, ales de Mine din mijlocul neamului român, ascultă el glasul Meu şi lucrează ceea ce Eu îi dau şi aşa lucrăm, şi aşa ar fi să fie lucrarea neamului român, pe care Eu, Domnul, tainic îl pregătesc ca să-l ridic pe culmile slavei Mele şi să-l ştie pe el popoarele şi să se apropie spre slava Mea din mijlocul lui, iar Eu voi sufla şi voi aduce voia Mea pe pământ, căci pentru aceasta vin şi lucrez.

Acum pace ţie! Eşti ostenit cu duhul, dar îţi dau de la Mine ca să poţi. Iubirea Mea te ţine în puterea ei cea de sus. Mi-e dor să se aplece neamul român spre slava cuvântului Meu din mijlocul lui, căci am istorie scrisă de peste cincizeci de ani în zilele acestea, şi nu de azi grăiesc cuvântul Meu peste pământ acum.

Binecuvintez iubirea ta pentru neamul Meu şi al tău, neamul român, şi binecuvintez răbdarea ta şi puterea ta cea sfântă, puterea inimii, şi prin acestea vom putea. Amin.

În ziua aceasta sfântă şi bisericească a sărbătorii cea pentru sfinţii Mei apostoli Petru şi Pavel şi a celor împreună slujitori cu ei Evangheliei Mele celei de acum două mii de ani, am grăit cu tine, cel aşezat de Mine cârmaci al neamului român, neamul Meu cel de azi, întru care Tatăl Meu Savaot a binevoit pentru venirea Mea cea de azi cuvânt peste pământ.

Sfârşesc cuvântul Meu între Mine şi tine acum şi pun peste el numele Meu: Domnul Iisus Hristos. Amin.

Eu sunt Împăratul slavei, Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Eu sunt Alfa şi Omega, Cel ce este, Cel ce a fost şi Cel ce vine, şi plata Mea este cu Mine ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa. Amin.

Acum, fiilor din porţi, să stăm iarăşi şi să aşezăm în cartea cuvântului Meu masa Mea de cuvânt cu voi ca să fim învăţători în zi de sărbătoare, Eu şi apostolii Mei cei de sus, cu care şi azi călătoresc ca şi cu toţi sfinţii Mei între cer şi pământ, între cele ce se văd şi cele ce nu se văd. Ne întoarcem în carte, fiilor, şi lăsăm poveţe cereşti pentru călăuzirea voastră, iar sfinţii Mei ucenici vă spun acum aşa:

— Fiţi slujitori lui Hristos precum noi am fost şi suntem, iar faptele fărădelegii nici să se pomenească la voi, o, fii ai cuvântului lui Hristos, că iată, aceste fapte aduc dureri, şi deznădejde aduc apoi peste cei ce le săvârşesc pe ele.

A grăit Domnul în ziua aceasta cârmaciului neamului român, şi va grăi El apoi peste toţi fiii români, căci Domnul este bun, iar voi sunteţi împărţitori de Dumnezeu. Trimiteţi acum cartea aceasta acolo unde ea merge şi vom sta la masă sfântă apoi şi vom pune pe ea din cer şi va lucra cuvântul lui Dumnezeu şi al slujitorilor Lui cereşti, căci puterile cereşti nu stau, ci lucrează mereu cât Domnul lucrează, şi va fi puterea lui Dumnezeu peste toate câte oamenii fac, bune sau rele, şi va lua fiecare după cum este fapta sa. Amin.

— O, ucenici iubiţi, e cerul pe pământ cu Mine şi cu voi şi grăieşte cuvântul Meu spre naşterea de sus a omului şi vom face trezire neamului român. Îl vom striga pe el iarăşi la veghe şi vom lucra tainic pentru deşteptarea lui, căci aşa este strigarea cea pentru el: *„Deşteaptă-te, române”*, şi îl vom deştepta pe el, căci Duhul Sfânt suflă peste tot şi lucrează de la Dumnezeu acolo unde este de suflat şi de lucrat. Amin.

Sunt Împăratul slavei şi stau în mijlocul vostru ca în ziua cinei Mele cu voi acum două mii de ani şi vă sărbătoresc bisericeşte între fiii bisericii Mele de nou Ierusalim pe pământ acum pe vatra neamului român. O, aţi fost şi voi duşmăniţi de mulţi pe pământ pentru numele Meu. Şi ei sunt duşmăniţi şi grăiţi de rău de cei ce nu-L iubesc pe Dumnezeu. Eu însă fac cu ei biruinţă mare peste pământ în zilele acestea, căci se apropie ziua slavei Mele, ziua Împăratului slavei, cerul cel nou şi pământul cel nou, pe care le voi da celor ce iubesc ca Dumnezeu, şi le voi da lor

un nume nou, numele Meu cel de azi: Cuvântul lui Dumnezeu peste pământ, şi vor fi ei fiii Împăratului slavei. Amin, amin, amin.

***

Acum stau cu tine la masă de cuvânt, neam român, căci tu treci prin greu, şi te văd că nu ştii ce este acest greu. Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, chiar dacă tu stai departe de dragostea Mea. Am în mijlocul tău coborârea cuvântului Meu. Glasul gurii Mele grăieşte peste pământ în zilele acestea şi am vase alese, pe care Eu, Domnul, le-am aşezat să stea înaintea cuvântului Meu când el se face auzit peste pământ. Te-am strigat mereu cu glasul gurii Mele şi am pus înaintea ta grăirea Mea de peste tine şi te-am povăţuit să stai treaz pentru viaţa ta. Mereu, mereu ţi-am trimis carte şi ţi-am dat din gura Mea, ca să iei şi ca să crezi şi ca să asculţi, ca nu cumva necrezând şi neascultând, să cazi prin cei ce-ţi fac ţie rău, şi pe care n-ai cum să-i cunoşti, căci stau aceştia sub vorbe mincinoase şi te duc cu vorba că te fac ei fericit, neam român, dar nimeni în afară de tine nu-ţi poate lucra fericirea, căci ea trebuie meritată prin toată truda cea pentru ea.

Stau cu tine în sfat ca să te povăţuiesc pentru viaţa ta cea de azi şi cea de mâine, căci s-au ridicat să-ţi facă rău pe la spate cei ce-ţi făgăduiesc ţie bine din mâna lor, neam român. O, iată ce păţeşti dacă nu veghezi după dreptate! Ce-ai face tu dacă te-ai lăsa să vegheze peste tine cei ce nu veghează, ci aşteaptă să te supună pentru slava lor? Ai din mijlocul tău veghetori treji ziua şi noaptea pentru viaţa ta, dar trebuie să te uiţi bine ca să-i cunoşti pe ei şi ca să-i vezi cât lucrează pentru apărarea ta de duşmani. Duşmanii tăi sunt fraţii tăi care şi-au umplut inima de dor de putere peste tine şi care dau să se laude cu nume mare, cu slujire mare pentru îngrijirea ta, dar ei nu sunt curaţi. Cei lăudăroşi nu sunt cei curaţi, căci se fălesc şi se trufesc cei lăudăroşi. O, nu te lua după minciuni, ţara Mea, neam român! Tu eşti ţara Mea cea de azi, căci aşa a binevoit întru tine Tatăl Meu Savaot şi M-a trimis să Mă fac cuvânt de învăţătură pe vatra ta, iar Eu grăiesc din văzduhul cel plin de heruvimi şi de serafimi şi-ţi dau din gura Mea povaţă şi te păstoresc, o ţara Mea cea de azi.

Ia aminte şi învaţă şi ascultă de la Dumnezeu, neam român! Nu da de peste tine pe cel ce veghează pentru tine cu credincioşie şi cu daruri de bine, căci te-au dus cu minciuna cei ce dau să te stăpânească sub puterea lor. O, cine să-ţi spună ţie că nu mai este inimă curată în cei ce-ţi făgăduiesc ţie binele? Am sprijinit cu mână tare pe cel pus peste tine de binecuvântarea Mea ca să-ţi fie veghetor pentru pacea ta, pentru ţara ta. O, nu te lăsa cumpărat şi nu te lăsa vândut, fiu român! Cei ce te împing să-ţi trădezi conducătorul sunt fiii minciunii şi vor să te supună lor, iar ei sunt cei trufaşi şi vânzători de fraţi prin lucrarea trădării de fraţi.

Îţi spun ţie acum, neam român, că nu era aşa neamul tău cel de demult, ci era ascuţit la veghe şi la privire şi nu se lăsa robit când putea să lupte pentru dreptatea lui. O, deschide ochii ca să vezi şi ca să înţelegi privind pe cei ce mint că-ţi aduc ţie binele! Învaţă, fiu român, să-ţi lucrezi binele cu mâna ta şi nu te da pe mâna celor pe care nu-i cunoşti, dar învaţă de la Dumnezeu ca să ştii, că iată, Eu, Domnul, Mă fac peste tine cuvânt de veghe şi pun străjeri destoinici peste tine, şi aceştia te iubesc cu mare iubire, căci inima lor e mare şi au priceperea ca temelie şi au darul Meu pus peste ei pentru duhul cârmuirii, că nu oricine ştie să cârmuiască prin primejdii şi prin furtuni fără de veste venite, iar tu eşti firav pentru veghe, neam român.

M-am uitat în zilele acestea cât de mult a lucrat duhul minciunii ca să pună stăpânire peste tine cei ce mint. M-am uitat apoi în cartea cuvântului Meu cel de azi şi am găsit multa Mea strigare peste tine, neam român. Te-am tot pregătit prin cuvânt să stai treaz şi veghetor, căci Eu vedeam cum se pregătesc fiii minciunii ca să răstoarne de la cârmă pe cei curaţi cu inima şi cu fapta pentru viaţa ta. O, n-ai voit să auzi şi să crezi şi să te aşezi la veghe după atâta strigare a Mea la tine, dar acum iată, iar te strig şi iar te învăţ şi-ţi spun: veghează, neam român, ca să nu ţi se spargă casa ta! Veghează, fiule, că Eu îţi dau învăţătură ca să veghezi şi-ţi dau să ştii cum să

ve-ghezi, şi te rog să ai iubire pentru cei ce te iubesc stând la cârmă cu datorie sfântă pentru tine, şi nu cu dor de slavă pentru ei.

Acum, Eu, Domnul, trimit lucrători cereşti pe pământ ca să lucreze ei peste tot veghe mare şi îndemn tainic peste sufletul neamului român, ca să facă voia cerului acest neam, şi voi alunga duhul minciunii din calea lui şi voi aşeza la loc hărăzit lui acest duh, iar cei ce nu se leapădă de minciună vor fi şi ei la locul cel pentru ea, dar bine este lor să se deştepte şi să se supună adevărului, care-i poate face liberi pe cei ce nu s-au deprins până acum de partea adevărului. Amin.

Grăiesc acum cu tine, popor al cuvântului Meu! Să stăm la veghe sfântă pentru neamul român, că pentru lucrul cel cu Domnul te-am ales. Priveşte-i pe fiii minciunii şi vezi purtarea lor, măi poporul Meu. Avem de strigat la Tatăl pentru învierea neamului român, pentru care port durere mare, şi hai s-o împărţim pentru purtarea ei! Am grăit dulce acestui neam şi l-am povăţuit mereu cu glas dulce, dar el n-a vegheat, şi iată acum mustrare peste el, şi ar fi să se înţelepţească din ea, căci greul a venit şi s-a făcut mare. Ne facem strigare peste el, şi la Tatăl strigare pentru el, şi viaţă sfântă să aduci tu Tatălui, o, poporul Meu cel mic, căci tu Îmi eşti sprijin acum pentru împlinirea Scripturilor celor de apoi şi lucrez cu tine ca la sfârşit, şi tainic lucrăm.

Te povăţuiesc acum, popor iubit, să cauţi să stai tot mai bine sub veghe, căci îngerii Mei aşa stau sub mâna Mea, care le dă lor lucrarea lor. Tu eşti pe pământ şi poţi să greşeşti, căci pe pământ e lupta grea, dar ia de înger mare lucrarea mustrării, măi fiule, căci fără ea peste tine s-ar bucura diavolul de agoniseala Mea, s-ar bucura de tine şi te-ar smulge dinaintea Mea şi te-ar duce în lume, unde mişună desfrâul şi fărădelegea cea mare.

Dar cum să lucreze peste tine mustrarea? A răbda mustrarea înseamnă a ţi-o însuşi şi a lucra apoi după povaţa ei, după cuvântul ei cel veghetor înainte şi cel trezitor. Ea are şi altă lucrare peste cei ce nu iubesc povaţa. Ea poate să vină cu suferinţă acolo unde nu poate lucra cuvântul cel mustrător şi veghetor prin el.

O, însuşiţi-vă cu mare dragoste bunul cel prin mustrare, fiilor, ca nu cumva, neprimindu-l pe el cu iubirea şi cu veghea lui, să căderi de la Dumnezeu şi să alegeţi mintea voastră şi voia voastră, care vă cad de sub lucrarea cea plină de veghe a mustrării, căci mustrarea trebuie să-l înţelepţească pe om, primită fiind ea cu iubire, cu aşteptare şi cu supunere pentru lucrarea ei.

O, fiilor, voia cea liberă şi multă a omului nu-l mai ţine legat de Dumnezeu pe om. Iată câtă primejdie pentru despărţire de Dumnezeu îl pândeşte pe cel ce se foloseşte de voia sa! Cel ce voieşte prea mult să stea liber pentru voia sa, acela nu mai este legat de Dumnezeu în toată clipa, iar dragostea de Dumnezeu îi slăbeşte mult şi tot mai mult, şi se învaţă omul fără mângâierea ei. O, fiilor, dragostea de Dumnezeu din om face minuni văzute şi mângâioase de suflet şi întăritoare de duh între fraţi şi slujire măreaţă între ei înaintea Domnului. Dragostea aceasta îl ţine treaz pe cel ce iubeşte pe Dumnezeu cu inima lui şi nu-l mai ia somnul pe unul ca acela, şi nici foamea nu-l mai ajunge pe el, şi nici necinstea nu-l mai paşte pe el ca să-i trebuiască apoi să-şi caute cinstea sau dreptatea.

O, fiilor, e mare minciună între fiii oamenilor şi nu găsesc ca să mai culeg din ei pentru Dumnezeu, căci veacul omului este înşelător. Am ales acum două mii de ani doisprezece ucenici şi i-am luat din îndeletnicirile lor şi i-am făcut vestitori ai împărăţiei cerurilor pe pământ cu oamenii, dar oamenii sunt învăţaţi ca pe pământ. Am strigat prin ei atunci şi abia am cules câte ceva pentru împărăţia Mea. Le este dor să strige şi acum ucenicii Mei, iar Eu, Domnul, le dau rând lângă Mine, căci i-am trimis atunci şi sunt ei de atunci şi până azi trimişii Mei peste pământ. Amin.

— Cei trimişi, Doamne, sunt cei ce biruiesc pentru Tine între oameni prin trimiterea Ta, şi rămâne cunoscută apoi lucrarea lor mai mult decât orice lucrare omenească. Semne mari şi minuni măreţe am pus pe pământ în numele Tău să mărturisească ele între fiii oamenilor. Grăirea Ta cu noi, şi a noastră cu Tine să le fie povaţă fiilor cuvântului Tău de azi, care-Ţi trimit din

mijlocul lor cuvântul peste pământ, şi să lucreze ei apoi împlinirea lui prin rugăciune curată cerută de la Dumnezeu, aşa cum toate prin rugăciune se cer, şi aceasta noi de la Tine am învăţat, că Te vedeam cerând de la Tatăl, şi apoi cuvântând şi împlinind, ca să-L adevereşti pe Dumnezeu-Cuvântul pe pământ cu oamenii în vremea aceea, o, Doamne.

Grăim acum poporului cuvântului Tău cel de azi, Doamne Învăţător, şi lucrăm peste el aşa cum Tu lucrezi, ca Învăţătorul nostru lucrăm peste el.

Iubiţi lucrarea mustrării prin cuvânt, o, fiilor! Şi de ce să faceţi aşa? Pentru că sunteţi fiii lui Dumnezeu, iar fiii Lui au nevoie de creştere, de şcoală, fiilor. La şcoală puţini de tot iau nota cea mai mare, şi sunt ei ca învăţătorul lor din pricina notei mari, căci se jertfesc aceia mult ca şi învăţătorul lor. Dar sunt mulţi care nu învaţă mult şi nu au note mari, şi aceia au în ajutorul lor lucrarea mustrării cea pentru învăţătură, numai să şi-o însuşească ei, şi prin aceasta să arate că ei iubesc pe învăţătorul lor şi cununa cea pentru mustrare, că mult trudeşte învăţătorul până ce îi vede crescuţi pe ucenici şi lucrând ca şi el apoi.

Ne-a pregătit Domnul cu multă răbdare şi cu mare binecuvântare ne-a însemnat, şi apoi ne-a spus: «Mergeţi în toată lumea şi spuneţi că a venit împărăţia lui Dumnezeu şi mântuiţi-i pe oameni aşa cum Eu v-am mântuit pe voi, dar lucraţi în numele Meu ceea ce veţi lucra!». *Atunci noi am văzut apoi că Domnul lucra pentru întărirea credinţei noastre şi a celor ce vedeau semne şi minuni lucrătoare, în numele Domnului lucrate de noi, şi n-am mai stat, ci ne-am ales Celui ce ne-a ales ca să-I aducem rod. Atunci am înţeles noi ce înseamnă fericirea, căci Domnul era fericit de la noi pentru rodul cel adus Lui şi ne dădea nouă să învăţăm fericirea.*

O, fiilor, numai o singură fericire este! Căutaţi să v-o lucraţi şi să vă hrăniţi cu ea. Când se naşte de sus un om prin lucrarea voastră cu Domnul, vine atunci ca plată fericirea inimii, fericirea lui Hristos, fericirea naşterii de sus a omului, iar crucea este dulce apoi, căci omul îşi cunoaşte plata ei şi merge spre ea cu dorul aprins şi nu-l mai dor durerile, ci îl cresc şi îl dau Domnului mereu, că fără de mustrare omul nu creşte în Dumnezeu, şi nici Dumnezeu în el, măi fiilor, şi de aceea ne-a învăţat Domnul şi a spus: «Cel ce vine după Mine, să se lepede de sine şi să-şi ia crucea, urmându-Mă cu ea», *şi din această lucrare a omului cu crucea dusă se nasc alţii pentru Dumnezeu, se naşte fericirea cea născută din greul crucii născătoare de oameni cu naştere din cer, căci pentru cer trebuie suferinţă, trebuie învăţătură, trebuie mustrare pe cale, căci calea spre cer este cruce, şi apoi este odihna cea pentru rod. Noi aşa i-am învăţat pe oameni, iar cine a crezut şi s-a botezat în numele lui Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, acela s-a născut de sus şi a putut cu Dumnezeu apoi.*

Luaţi şi rumegaţi ceea ce noi v-am dat vouă în ziua noastră de serbare între sfinţi şi între voi, o, fii ucenici, iar Dumnezeu-Cuvântul să poată prin voi lucrarea Sa cea de azi până la toată împlinirea ei, aşa cum este ea scrisă în Scripturi. Amin.

— Eu, Domnul, Mă bucur pentru voi, ucenici învăţători din cer peste cei de pe pământ ucenici ai Mei acum, la sfârşit de timp, când Eu vin la ei ca să aşez cu ei împlinirea Scripturilor cele de apoi peste pământ. Am stat cu sărbătoare de cuvânt în mijlocul bisericii Mele de nou Ierusalim, pe care Eu Însumi am aşezat-o pe piatră, iar piatra sunt Eu, Domnul Iisus Hristos, Învăţătorul ucenicilor Mei. Amin.

Pace ţie, poporul Meu cel de azi! Să iubeşti, fiule, lucrarea ta cu Dumnezeu. Viaţa ta să fie nedespărţită de viaţa Mea cu tine. Să nu fii liber de Dumnezeu pentru viaţa ta. Să nu-ţi faci viaţa ta, căci viaţa ta este Dumnezeu, fiule. Cel liber de Dumnezeu îşi face voia lui, dar tu să nu poţi să faci aşa, să nu poţi să te desparţi de Mine pentru viaţa ta. Mereu să fii legat cu Mine, mereu să te găsesc aşa, mereu să stai aşa, căci adevărata libertate a ta Eu sunt.

Să stai în Mine, fiule poporul Meu, căci omul care se desparte de Mine pentru viaţa lui măcar când şi când, acela nu este desăvârşit în iubire şi în Dumnezeu, ci este împărţit între Mine şi el. Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, iar tu să-Mi arăţi mereu aceasta, căci Eu te privesc mereu şi-ţi măsor mereu dragostea, şi prin ea pot Eu tot ceea ce va rămâne între pământ şi cer. Şi chiar

dacă mintea ta nu va pătrunde puterea cuvântului Meu, tu să fii credincios, căci Domnul poate, fiule, şi vei putea şi tu prin credinţa ta în Dumnezeu, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2012